„Nemôžem uveriť, že toto miesto onedlho zanikne,“ povedala Maia a rozhliadla sa okolo seba.

Keď začne výstavba na vrchole útesu, buldozéry rozryjú čistinku. Maia tú predstavu nedokázala zniesť. Toto miesto bolo pre ňu naozaj výnimočné. Často sem chodievala so svojou babičkou, ktorá zomrela pred necelým rokom, a veľmi dobre sa tu trénovala mágia.

Práve sem prišli Papraď, Vŕba, Borievka a Príhľava, keď vstúpili do ľudského sveta, a Maia tu prvýkrát stretla Papraď. Nikdy nezabudne, ako ju sledovala pomedzi stromy. Všimla si jej žiarivé atramentovomodré oči a potom začula, ako sa jej prihovorila.

„Papraď!“ zvolala Maia. Aj ostatné dievčatá zavolali svoje zvieratá. Všetky štyri sa okamžite objavili a pozdravili dievčatá ňufákmi, pradením a olizovaním.

